

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Tajomstvá
oceánov

FRAGMENT

Alea, dievča mora Tajomstvá oceánov

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora – Tajomstvá oceánov – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Tajomstvá
oceánov

FRAGMENT

Obsah

Eliášov oheň.....	9
Zornička.....	26
Keď voda volá	37
Hľadanie mušlí	50
Začiatok novej éry.....	60
Drak	71
Sieť	89
Veľrybia jazda	106
Na morskom dne	119
Problémy zamilovaných	133
Srdce moreplavca	142
Reykjavík	154
Tajomstvo rieky	167
Osud	175
Neznámi návštevníci	187

Morská lagúna	196
Kolónia	209
Životné rozhodnutie	225
Návrat domov	239
Orion	246
Vila Konungur	260
Protivníci	273
Faramont	287
List na rozlúčku	304
Zradca	313
Zajatci	333
Útek	347
Zásah magických bytostí	361
Majstri maskovania	367
Neviditeľní	378
Legenda o kráľovnej vodných panien	387
Darček	398
Správy z vody	405

Nebezpečenstvo si všimla až v okamihu, keď už bolo neskoro.

Odrazu sa ocitla uprostred nepreniknuteľného koberca plastových odpadkov. V zlomku sekundy boli všade okolo nej, dotýkali sa jej rúk aj nôh, škriabali ju, bránili jej pri plávaní a znemožňovali výhľad.

Snažila sa prebojovať na hladinu. Zo všetkých síl mávala rukami, no plasty a prúd ju sťahovali do hĺbky.

Keď si uvedomila, že je uväznená, zamrazilo ju.

Vníkala, ako sa jej zmocňuje panika. Môže morský človek umrieť v oceánskej halde odpadkov?

Znovu sa pokúsila vymaniť z víru nečistôt, ale hlavou vkĺzla do plastového vrecka. Od hrôzy jej na chrbte naskočili zimomriavky. Teraz už nevidela vôbec nič. Navyše jej vrecko prekryvalo uši, za ktorými mala žiabre.

Vďaka elvarionskej sile všetko zreteľne vnímala. Celkom jasne chápala, že už nemá nijakú možnosť – nie je nič, čo by ešte mohla urobiť.

Eliášov oheň

Keď sa Alea prebudila, ležala na posteli v pohodlnej teplej kajute. V krátkom okamihu medzi snom a skutočnosťou sa jej zdalo zvláštne, že sa nekrčí v spacáku na studenej zemi kdesi vo vysočinách. Vzápätí si však na všetko spomenula.

S Lennoxom boli znovu na *Crucis*, na lodi ich partie. Všetci členovia Alfa cru boli zase spolu. Usmiala sa a chvíľu si užívala pocit, že je všetko v poriadku. Bola doma.

Staručká loď ticho vrzgala a škrípala. Prv než ju jemné pohojďávanie plachetnice na vlnách stihlo opäť uspať, sadla si na posteli a zvedavo vyzrela z okienka. Vo večernom súmraku uvidela v diaľke pobrežie a zelené kopce. Ešte sú teda v blízkosti Škótskej vysočiny. Našťastie teraz neprechádza krajinou pešky, ale plaví sa na *Crucis* cez Kaledónsky prieplyv, ktorý vedie naprieč Škótskom z východu na západ. Len čo sa ocitnú na otvorenom mori, Alfa cru naberie kurz na Island.

Alei poskočilo srdce. Island! Stretne sa tam so svojim otcom? Odkaz, ktorý dostala v prastarej knižnici v Rach

Turane, jej dodával nádej. Keblarr povedal, že nákaza strašlivým vírusom, ktorý takmer vyhubil národ morských ľudí, sa mu nejakým zázrakom vyhla. Odkaz síce nahral pred jedenástimi rokmi, ale možno ešte žije a podarí sa jej ho nájsť.

Pozrela sa na zatiahnutú večernú oblohu. Zjavne pre-spala celý deň. Naozaj sa iba dnes ráno vrátili s Lennoxom z podvodného sveta naspäť na hladinu? Len dnes dorazila *Crucis* k Lochnesskému jazeru?

Je neuveriteľné, že sa to udialo iba pred niekoľkými hodinami. Len čo si na to spomenula, dopadla na ňu ťarcha udalostí a v celom tele pocítila jemné vibrovanie.

Vtom čosi zavrzgalo. Otvorili sa dvere do kajuty a vzápäť sa v nich objavila pehavá šibalská tvár.

„Ahoj, Snehulienka!“ zvolal Sammy a vošiel dnu. „Už si hore!“

Alea nestihla ani zažmurkať a pehavý deväťročný chlapec už bol pri nej na posteli pod dekou. „Konečne si sa vrátila! Mám obrovský deficit objatí!“ vyhlásil a uvelebil sa v jej náručí.

Zasmiala sa. „Chceš povedať, že keď som bola preč, netúlil si sa k Benovi?“ Sammy sa totiž k staršiemu bratovi tisol alebo sa naňho vešal pri každej príležitosti.

„Nie! Ben bol v posledných dňoch veľmi tichý.“ Studené bosé chodidlá si schoval pod Aleine lýtka. „Robil si o vás obrovské starosti. Väčšinou len civel na more a mračil sa.“

Ben mal osemnásť rokov a bol kapitánom lode, čo znamenalo, že bol zodpovedný nielen za *Crucis*, ale aj za ľudí na jej palube. Vzhľadom na to, že ostatní členovia posádky ešte neboli plnoletí, Ben si o nich skrátka robil o niečo väčšie starosti než ostatní kapitáni.

„Teraz sme však opäť tu,“ povedala Alea a šťastne sa usmiala. Bolo viac než jasné, že to zbožňuje. Patriť k tejto partii a slobodne, nespútane sa plaviť po moriach. Hoci kráčať len s Lennoxom po pevnine až k Lochnesskému jazeru... to bol tiež veľmi nezvyčajný zážitok.

„Čo sa deje?“ Sammy zdvihol hlavu. „Odrazu ti srdce bije ako splašené.“

Alea očervenela.

Sammy sa na ňu znepokojene pozrel, ale v nasledujúcej sekunde sa jeho tvár rozžiarila. „Práve si myslela na Škorpióna, však?“

Alea sa zasmiala. „Odhalil si ma!“

„Čo je medzi vami?“ zaujímal sa Sammy. „Ráno ste nám síce povedali všeličo o víruse v oceánoch, no ani slovom ste sa nezmienili o vás dvoch.“

„Nuž... pred celou posádkou by to bolo trápne.“

„A mne to teraz všetko povieš?“ Chlapec sa na ňu pozrel neodolateľnými psími očami. „Budem mlčať ako hrob!“

Alea si so smiechom zastrčila za ucho dlhý tmavý prameň. Predtým si vlasy česala čo najviac do tváre, aby nikto nevidel chrasty, ktoré má za ušami. Pod vodou sa

síce menia na veľmi užitočné žiabre, ale na suchu sú odporné. Pred posádkou *Crucis* sa však už za ne nehanbila. „Tak dobre, všetko ti poviem.“

„Super!“ nedočkavo zvolal Sammy. „Prichádza dokonalý okamih nášho priateľstva. Cítim to!“ Vyšklbol čosi z Aleinej károvanej zelenej deky. „Tento chuchvalček mi bude navždy pripomínať dnešný nezabudnuteľný okamih,“ zašepkal a demonštratívne jej pridržal pred tvárou malý zelený chumáčik vlny.

Alea s úsmevom pokrútila hlavou. Sammyho fascináciu chuchvalčekmi a hrčkami zrejme nikdy nepochopí.

Opatrne si vložil chumáčik do náprsného vrečka a sústredene sklonil hlavu. „Tak! Som pripravený.“

„Lennox a ja... my...“

Nestihla vetu dokončiť, lebo z paluby sa náhle ozval Benov hlas. „Prichádza búrka!“ zvolal naliehavo. „Alfa cru! Stiahnuť plachty!“ Silno dupol nohou, aby dal posádke v podpalubí najavo, že ju potrebuje.

„Ach, prečo sa to muselo stať akurát teraz?“ zašomral Sammy.

Alea ho vystrčila z postele a zoskočila hneď za ním. Zatiaľ čo si obliekala bundu, nespokojne dudral: „Tak aspoň povedz voľačo *iné* nezabudnuteľné, aby sme z toho niečo mali.“

Alea sa zachichotala.

„Koniec koncov, už mám chuchvalček najlepšieho okamihu.“

„Samuel Draco, *ty* si skrátka nezabudnuteľný,“ vyhlásila Alea a postrapatila mu aj tak rozlietané ryšavé vlasy.

Sammy sa rozžiaril a odhalil pritom obrovskú medzeru medzi zubami. „Aj ty, Snehulienka!“

Vzápätí sa rozbehol a Alea sa dlhými krokmi vydala po úzkej chodbe za ním do útulného salóna v strede lode. Bolo to jedno z jej obľúbených miest na lodi – zrejme aj preto, lebo v ňom spával Lennox.

Keď vstúpili dovnútra, práve sa preberal zo spánku. „Čo sa deje?“ zvolal a rukou si uhladil zježené vlasy.

„O chvíľu bude búrka!“ vysvetlila Alea a prebehla popri ňom. „Všetci na palubu!“ Prv než vyšla po schodoch k dverám vedúcim na palubu, otočila sa a usmiala sa naňho. „Ahoj,“ šepla.

Aj na Lennoxovej tvári sa objavil úsmev. „Ahoj.“ V jeho azúrovomodrých očiach bolo toľko vrúcnosti, že Alea takmer vzdychla. Keď si uvedomila, ako zasnene naňho hľadí, rýchlo sa zvrtila a nasledovala Sammyho na palubu.

Hore hvízdal studený vietor a po oblohe sa valili ťažké mraky, ktoré pripomínali temnú armádu. Benjamin Libra stál na kapitánskom mostíku pri kormidle. Strapátymi vlasmi rockovej hviezdy, vzpriameným postojom a sústredeným pohľadom ešte viac než kedykoľvek predtým pripomínal moderného pirátskeho kapitána.

Alea sa rýchlo rozhliadla okolo seba. Nachádzali sa na jednom z mnohých malých jazier, ktoré miestami roz-

deľovali úzky prieplav. Husté krovie na brehu sa s hlasným stonaním ohýbalo vo vetre.

„Samuel Draco! Alea Aquarius!“ ozval sa netrpezlivý hlas s francúzskym prízvukom. „Nespite!“ Tess Taurus, piata členka Alfa cru, už čakala pri lane, kým jej ostatní pomôžu stiahnuť kosatku. Vietor lomcoval Tessinými dlhými čiernymi dredmi a fúkal jej ich do tváre, ale zdalo sa, že jej to neprekáža. Práce na plachetnici zvládala perfektne. Ben často hovoril, že je najužitočnejšia členka posádky. Ak išlo o vietor a výkyvy počasia, vždy bola tvrdá ako oceľ. Zato vlastné pocity a čajky ju vedeli poriadne vyviesť z miery.

Zatiaľ čo Alea a Sammy uháňali na provu, na palubu pribehol aj Lennox.

„Konečne!“ zvolal Sammy. „To si sa tam ešte česal alebo čo?“

Lennox sa rozpačito usmial a rýchlo sa k nim pridali. Každý bol na svojom mieste. Ben, ktorý zostal pri kormidle, vydával pokyny na stiahnutie plachty. Tess so Sammym pomaly spúšťali lano, Alea s Lennoxom sťahovali plachtu. Vzhľadom na to, že vietor ju stále nadúval, museli vynaložiť obrovské úsilie, kým sa im ju napokon podarilo pripevniť k lodi. Len čo bola kosatka konečne stiahnutá, začali sa venovať hlavnej plachte. Každý presne vedel, čo má robiť, a spoločne fungovali ako dobre namazaný hodinový stroj.

Ben ukázal na oblohu. „Tam vzadu sa už blýska. Mu-

síme spustiť kotvu. Draco! Taurus!“ Rukou urobil gesto, ktoré znamenalo *vy dvaja – teraz*.

Sammy a Tess sa rozbehli naspäť na provu, kde sa nachádzalo kotviace lano. Medzitým čo sa lano pomaly ponáralo do hlbín, Ben vyšiel z kapitánskeho mostíka a pozorným námorníckym pohľadom skúmal oblohu.

V tej chvíli si Alea všimla zvláštne svetlo navrchu sťažňa. Vystrašene o krok cúvla. Celkom hore niečo plápolalo. Malé plamienky. „Horí!“ zakričala. „Sťažň horí!“

Všetky hlavy sa otočili k stožiaru. „Oheň!“ zvolal Lennox, priskočil k Alei a pritiahol ju k sebe.

Aj ostatní bleskurýchlo pribehli bližšie a zahľadeli sa nahor.

Ben prižmúril oči. „Nie, nehorí,“ vyhlásil.

„Ale...“ Alea ukázala na zvláštne modrasté svetlá. „Čo je to?“ Zdalo sa, akoby praskal vzduch.

„To je Eliášov oheň.“

„Eliášov oheň?“

„Elektrický výboj pri búrke,“ vysvetlil Ben a s fascinovaným pohľadom dodal: „Vyskytuje sa len veľmi zriedkavo.“

Všetci s úžasom sledovali podivuhodné studeno svetielkujúce plamene rozmiestnené po celej dĺžke drôteného lana. Vyzeralo to, ani čoby bolo na lodi pripevnené obrovské množstvo lampičiek, vďaka ktorým loď žiarila ako slávnostne vyzdobený vianočný stromček.

„Je to hrozné,“ zamumlala Tess.

„Kedysi moreplavci považovali Eliášov oheň za zlé znamenie. Pravdaže, je to len povera.“ Ben prešiel pohľadom z plameňov na rýchlo sa približujúce búrkové mraky. „Najlepšie bude, ak pôjdete do podpalubia,“ povedal. „O chvíľu sa strhne búrka.“

„Nie!“ vzoprel sa Sammy. „Ani náhodou nepôjdem dolu, keď tu hore blčí Eliášov oheň!“ Chlapec zbožňoval prírodné úkazy. Navyše s týmto sa rozhodne nemožno stretnúť každý deň.

Ani Alea nedokázala odtrhnúť oči od sťažňa. Z plamienkov v jednom kuse vyšľahovali malé blesky, ktoré praskali a prebehovali po dreve. Vyzerali takmer ako živé. Boli ako malé čarovné svetlá, ktoré sa usídlili na *Crucis* a rozžiarili ju.

A to praskanie... Alea sa doň započúvala. Pripomínalo šepot.

Pristúpila bližšie k sťažňu.

Lennox znepokojene vzdychol. „Čo robíš?“

„Radšej choď preč,“ pridala sa Tess, ktorej sa oheň zdal podozrivý.

„Tie svetlá... ony...“ Alea sa uprene zahľadela na jeden z plamienkov, ktorý bol veľmi nízko na sťažni.

V nasledujúcom okamihu sa plamienok otočil okolo svojej osi a... Alea uvidela jeho blčiacu tvár! Zalapala po dychu.

Lennox k nej okamžite znovu pribehol. „Čo je?“ opý-

tal sa, ale v tej chvíli to uvidel tiež. Oči sa mu rozšírili od úžasu. Bleskurýchlo sa postavil pred Aleu.

„Sú to živé bytosti!“ zvolalo dievča mora. „Tie plamene žijú!“

„Prosím?“ Zdalo sa, že Ben sa rozosmeje, no potom prišiel k nim, aby sa presvedčil na vlastné oči.

„Pozor!“ upozornila ich Tess.

Ben hlasno vydýchol. Šokovane civel na plamene.

V tej chvíli sa okolo neho predral dopredu Sammy. „Prepánajána!“ hlesol.

Alea sa spoza Lennoxu tiež pokúšala niečo zahliadnuť. Plameň sa na ňu stále díval. Zdalo sa, že jeho telo tvorí elektrický oheň a na malej tvári sa zračí vážny vyčkávajúci výraz, s ktorým upiera pohľad na ľudí pred sebou.

Ozvalo sa hlasné zaburácanie hromu a Alea sa mykla. Teraz však v nijakom prípade nepôjde do podpalubia.

„Ahoj,“ opatrne sa prihovorila plamienku a podišla dopredu. Už sa stretla s rôznymi magickými stvoreniami a nemala z nich strach. „Som Alea.“

Tess od úžasu zalapala po dychu. „Už zase rozprávaš vodnou rečou!“

„Naozaj?“ Alea si to vôbec neuvedomila. Zjavne automaticky prešla, ako už veľa rás predtým, na reč mora, čiže hajar, ktorej rozumejú všetky magické bytosti.

Modrý plameň nehybne visel na sťažni a pozoroval ju. Odrazu sa všetky plamienky rozkmitali a prebehli zo špičky sťažňa k nim dolu.

„Moje nervy!“ vyhrkol Ben.

„To nie je možné!“ zastonal Sammy. „Všetky majú tváre!“

Bola to pravda. Teraz už aj Ben a ostatní členovia Alfa cru videli, že v skutočnosti sú to malinké ohnivé postavy. Plamienky mali plápolajúce ruky a nohy a na hlavách čosi, čo vyzeralo ako žiarivé prilby, z ktorých ustavične šľahali modrasté blesky.

V tej chvíli už takmer všetky postavy viseli dolu na sťažni a ich svetlo bolo také silné, že Alea musela prižmúriť oči. Modrý plameň, ktorý sa ukázal prvý, sa práve priblížil až k nim. Zastavil sa v okamihu, keď sa dostal na úroveň očí Aley a ostatných členov posádky.

„Ty si morský človek,“ zasyčal s pohľadom upretým na dievča mora. Nebolo to oveľa hlasnejšie než jemné praskanie, ale počula ho jasne. „Aj ty,“ dodal plameň a otočil sa k Lennoxovi.

Chlapec mu zjavne tiež rozumel. „Som Lennox,“ predstavil sa. „A kto ste vy?“

Sammymu sa rozžiarili oči. „Škorpión, aj ty hovoríš vodnou rečou!“ vyhlásil ohromene.

Tess v rovnakej chvíli pošepkala Benovi: „Tuším sa s tými vecami naozaj rozpráva!“

„My sme Helmovia,“ zapraskal plameň. „Vari nás nepoznáte?“

„Nie,“ pokrútil hlavou Lennox. „Žiaľ, nie.“

„Čo ste zač?“ zaujímala sa Alea.

„Sme strážcovia búrky,“ odvetil Helm. „Hoci patríme k magickým bytostiam vodného sveta, suchozemci nás už dlho považujú za prírodný úkaz. Počas búrok chránime moria pred bleskami. Vlastnými plameňmi vyrábame protioheň, ktorý funguje ako ochranný obal, a vďaka tomu robí obydlia ostatných magických bytostí bezpečnými. Kedysi ochraňoval aj morských ľudí.“

Sammy naklonil hlavu k ľavému plecu a započúval sa. Alea si bola istá, že vníma iba nejasný šum. „Čo si to tam tie modré prilby popraskávajú?“ chcel vedieť. „Sú len na ozdobu alebo to ich plápolanie má aj nejaký zmysel?“

Alea sa chcela zasmiať, no vtom zbadala Benovu vážnu tvár. So zdvihnutým obočím hľadel ponad jazero a cez prieplav. Na temnej oblohe v diaľke nad Škótskou vysočinou sa znovu zablýskalo a hromy sa nanešťastie ozývali v čoraz kratších intervaloch po bleskoch.

„Ludkovia, aj keď je to tu nesmierne zaujímavé, okamžite musíte ísť do podpalubia!“ prikázal posádke. Pre drevenú loď, ako je *Crucis*, môžu byť blesky veľmi nebezpečné a navyše sa zdalo, že búrka smeruje priamo k nim.

„Počkajte!“ požiadal Lennox, keď videl, že Tess sa zberá na odchod. „Viete ochrániť aj lode?“ opýtal sa Helma.

Alea pozorne počúvala. „To by bolo... fantastické!“ vyhrkla.

Helm však pokrútil hlavou. „Prišli sme preto, aby sme ochránili vás dvoch. Vás morských ľudí, nie loď suchozemcov,“ odvetil. „Pravdupovediac, od suchozemcov sa radšej

držíme čo najďalej.“ Jeho pohľad sa zintenzívnil. „Vieme, že obaja môžete ísť do vody, prezradili nám to Isabely. Tak šup, zoskočte z paluby! Vo vode budete v bezpečí.“

Alea a Lennox si vymenili vystrašené pohľady. V nijakom prípade neopustia *Crucis*. To neprichádza do úvahy.

„Čo sa deje?“ pokúšal sa zistiť Ben.

„Helmovia by nám možno vedeli pomôcť!“ vyhrkla Alea a znovu sa prosbne obrátila k magickým bytosťam. „Títo suchozemci sú naši priatelia a táto loď je náš domov! Prosím, ochráňte nás všetkých!“

Helm mlčal.

„Náš kapitán je moreplavec telom aj dušou!“ dodala a ukázala na Bena.

Chlapec nechápavo zvrátil obočie a Helm si ho skúmavo premeral. „Je jeho láska k moru väčšia než jeho suchozemské záujmy?“

„Áno!“ ubezpečili ho Alea s Lennoxom dvojhlasne.

„Aj Tess a Sammy more zbožňujú,“ vysvetlila Alea. „Všetci traja si zaslúžia vašu pomoc!“

Helm sa otočil k ostatným plameňom a zdalo sa, že sa s nimi potichu radí.

Ben už strácal trpezlivosť. „Okamžite si všetci oblečte záchranné vesty!“ prikázal posádke. „A potom choďte do podpalubia.“ Búrka už bola celkom blízko. Napriek tomu, že ešte nepršalo, blesky sa v krátkych intervaloch striedali s hromami a pri každej ďalšej ohlušujúcej rane sa posádka strhla.